

λὴν αὐτὸς δὲ Γερμανὸς¹, βαθμηδὸν δὲ ἀλλαχοῦ συνεστάθησαν μέχρι τοῦ νῦν ὑφιστάμεναι, οἷον, Ταυλουσοὺν ἀρχαιότερον², Ταλάσι³, Ζεντζίρδερε⁴, Ἐντουρλούν⁵, Ἰντζέσου⁶, Ούρκιούπ⁷, Συνασῷ⁸, Νεσεχὶρ⁹, Μαλακοπιᾶ¹⁰, Νίγδη¹¹, Φερτεκίψ¹², Τένεγι¹³, Κέρθερι¹⁴, Πόρω¹⁵, Δαοδικεία τῆς Λυκαονίας¹⁶. ἔκτοτε δὲ καθ' ἕκαστην αἱ Σχολαὶ πληθύνονται, ἡ δὲ Ἑλλὰς φωνὴ ἀκούεται ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Βασιλείου, τοῦ οὐρανοφάντορος καὶ μεγάλου τῆς Ἑκκλησίας Πατρὸς, καὶ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου. Λόγιοι δὲ Καισαρεῖς Ζαχαρίας δὲ Ἀγιορείτης, (1805) ἐκδοὺς Λεξικὸν Τουρκο-γραικικὸν καὶ Γραικο-τουρκικὸν¹⁷, Ἀναστάσιος Καρακουλάρης (1819), μεταφράσας εἰς φράσιν ἐπληθν καὶ Τουρκικὴν τὰ φυσιογνωμικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους¹⁸, ἕτι δὲ πολλοῦ λόγου ἄξιος ἐκ Πισσιδείας Σεραφείμ (1756) Μητροπολίτης Ἀγκύρας, πολλὰ μεταφράσας ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς; εἰς τὴν Τουρκικὴν πρὸς χρῆσιν τῶν Μικρασιανῶν καὶ τῆς ἐκδόσεως πολλῶν ἐπιμεληθεὶς¹⁹, Ἀβράμιος δὲ Ὁμηρόλης, Καισαρεὺς (1830), πολυμαθής, Σχολάρχης τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῆς²⁰, καὶ ἔτεροι δεικνύουσι τὴν αὐτόθι διανοητικὴν κίνησιν.

(1) Αὐτόθι πρᾶλ. Ν. Πίζου Καππαδοκικά, ἐν Κωνσταντινουπόλει: 1856. σελ. 71 73.

(2) Αὐτόθι (Ν. Πίζου) σελ. 75. (3) Αὐτόθι σελ. 76.

(4) Αὐτόθι σελ. 78. (5) Αὐτόθι σελ. 79—83. (6) Αὐτόθι σελ. 84.

(7) Αὐτόθι σελ. 85. (8) Αὐτόθι σελ. 87.

(9) Αὐτόθι σελ. 94.

(10) Αὐτόθι σελ. 98.

(11) Αὐτόθι σελ. 103.

(12) Αὐτόθι σελ. 104.

(13) Αὐτόθι σελ. 106.

(14) Αὐτόθι σελ. 109.

(15) Αὐτόθι σελ. 114.

(16) Αὐτόθι σελ. 136.

(17) Βρετοῦ Β', 133. 173.

(18) Βρετοῦ Β', 204.

(19) Βρετοῦ Α', 243.

(20) Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ Ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐν Χάλκῃ Μονῆς; τῆς Θεοτόκου σελ. 127—128.

